

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهرaban

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا (۱)

سوگند به فرشتگانی که ارواح مجرمان را به شدت از بدنها یشان بر می‌کشنند!

وَالنَّاشرِطَاتِ نَشْطًا (۲)

و فرشتگانی که ارواح مؤمنان را با مدارا و نشاط جدا می‌سازند.

وَالسَّابِخَاتِ سَبْحًا (۳)

و سوگند به فرشتگانی که در اجرای فرمان الهی با سرعت حرکت می‌کنند. فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا (۴)

و سپس بر یکدیگر سبقت می‌گیرند

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا (۵)

و آنها که امور را تدبیر

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ (۶)

در آن روز که زلزله‌های وحشتناک همه چیز را به لرزه در می‌آورند.

تَتَبَعُهَا الرَّادِفَةُ (۷)

و به دنبال آن حادثه دومین (صیحه عظیم) رخ می‌دهد.

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ (۸)

دلهایی در آن روز سخت مضطرب است.

أَبْصَارُهَا خَاسِعَةٌ (۹)

و چشمهای آنان از شدت ترس فرو افتاده!

يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ (۱۰)

(ولی امروز) می‌گویند: آیا ما به زندگی مجدد

إِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخْرَةً (۱۱)

آیا هنگامی که استخوانهای پوسیده ای شدیم (ممکن است زنده شویم؟).

فَالْأُولَا تِلْكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ (۱۲)

می‌گویند اگر قیامتی در کار باشد بازگشتی است زیانبار!

فَإِنَّمَا هِيَ رَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ (۱۳)

ولی این بازگشت تنها با یک صیحه عظیم واقع می‌شود.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ (۱۴)

ناگهان همگی بر عرصه زمین ظاهر می‌شوند.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (۱۵)

آیا داستان موسی به تو رسیده است؟

إِذْ نَادَهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوئِي (۱۶)

در آن هنگام که پروردگارش او را در سرزمین مقدس طوی صدا زد و گفت:

اذهب إلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (١٧)

به سوی فرعون برو که طغيان کرده است

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّىٰ (١٨)

و به او بگو: آیا می خواهی پاکیزه شوی؟

وأهْدِيْكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ (١٩)

و من تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا از او بترسی (و خلاف نکنی).

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ (٢٠)

سپس موسی معجزه بزرگ را به او نشان داد.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ (٢١)

اما او تکذیب کرد و عصيان نمود.

ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ (٢٢)

سپس پشت کرد و پیوسته (برای محو آیین موسی) تلاش نمود.

فَحَشَّرَ فَنَادَى (٢٣)

و ساحران را جمع کرد و مردم را دعوت نمود.

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَغْلَىٰ (٢٤)

و گفت من پروردگار بزرگ شما هستم!

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ (٢٥)

لذا خداوند او را به عذاب آخرت و دنیا گرفتار ساخت.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعْبَرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ (٢٦)

در این عبرتی است برای کسانی که خدا ترسند.

أَلَّا تَرَمَّلُ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا (٢٧)

آیا آفرینش شما (بعد از مرگ) مشکل تر است یا آفرینش آسمانی که خداوند بنا نهاد؟!

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا (٢٨)

سقف آن را برافراشته و آن را منظم ساخت.

وأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (٢٩)

و شبش را تاریک و روزش را آشکار نمود.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذِلِكَ دَحَاهَا (٣٠)

و زمین را بعد از آن گسترش داد.

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (٣١)

آبشن خارج کرد و چراگاهش را آماده ساخت

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (٣٢)

و کوهها را ثابت و محکم نمود.

مَتَاعًا لَكُمْ وَلَا نَعْمَلُكُمْ (٣٣)

همه اینها برای بهره گیری شما و چهارپایان شما است.

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّلَامَةَ الْكُبْرَىٰ (٣٤)

هنگامی که آن حادثه بزرگ رخ دهد.

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى {٣٥} در آن روز انسان به یاد کوششهاش می‌افتد.

وَبِرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى {٣٦} و جهنم برای هر بیننده ای آشکار می‌گردد.

فَأَمَّا مَنْ طَغَى {٣٧} فاما منْ طَغَى (۳۷) اما آن کسی که طغيان کرده،

وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا {٣٨} و آثارَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (۳۸) و زندگی دنيا را مقدم داشته،

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى {٣٩} فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى (۳۹) مسلمًا دوزخ جايگاه او است.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى {٤٠} وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى (۴۰) و آن کس که از مقام پروردگارش خائف بوده و نفس را از هوی باز داشته.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى {٤١} فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى (۴۱) بهشت جايگاه او است.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا {٤٢} يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا (۴۲) از تو درباره قیامت سؤال می‌کنند که در چه زمانی واقع می‌شود؟

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا {٤٣} فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا (۴۳) تو را با يادآوری این سخن چه کار؟

إِلَى رِبِّكَ مُنْتَهَا {٤٤} إِلَى رِبِّكَ مُنْتَهَا (۴۴) انتهای آن به سوی پروردگار تو است.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَنْ يَخْشَاهَا {٤٥} إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَنْ يَخْشَاهَا (۴۵) کار تو فقط انذار کردن کسانی است که از آن می‌ترسند.

كَانُوكُمْ يَوْمَ يَرَوْهُمْ لَمْ يُلْبِسُوا إِلَّا عَشِيهًَأْوْ ضُحَاهَا {٤٦} کَانُوكُمْ يَوْمَ يَرَوْهُمْ لَمْ يُلْبِسُوا إِلَّا عَشِيهًَأْوْ ضُحَاهَا (۴۶) آنها در آن روز که قیام قیامت را می‌بینند چنین احساس می‌کنند که گویی توقف آنها (در دنيا و برزخ) جز عصر گاهی یا صبحگاهی بیشتر نبوده است.